

Véres menekülés – ez áll Donald Tusk ijeszt? lépésének hátterében

2025 október 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Donald Tusk kormánya és liberális kurzusa hibát követett el. És ezt most szeretné jóvátenni, kerül, amibe kerül. Az emberéletek nem számítanak…

Nagyon színes és egyben fenyeget? képet mutat a mai lengyel valóság. Az ország liberális miniszterelnöke kijelentette, hogy az ukrán háború „a mi háborúnk” – itt Európára, illetve az Európai Unióra gondolt –, és azt sem rejtette véka alá, hogy a lengyel hader? akár a NATO és Brüsszel engedélye nélkül is kész megsemmisíteni az Ukrajna légterébe berepül? orosz drónokat.

Kérdés persze, hogy mennyire komoly ez az elszánás – tény, hogy olyan nagy ellenállást és tiltakozást nem fog kiváltani az oroszokat nem kedvel? lengyel társadalomban. Talán még úgy sem, hogy tudatosodik a lengyelek elméjében: Tusk arra készül, hogy teljesíti Zelenszkij régi vágyát, és belép a háborúba. Ami természetesen új helyzetet jelent az atlanti szövetség számára is, hiszen Lengyelország a NATO tagja.

Minapi hír – és ez ezt odailleszthetjük a drónokkal kapcsolatos információhoz –, hogy Dél-Lengyelországban a Nowa D?ba-i gyakorlótér mellett létrehoztak egy kiképz?tábort, ami ett?l fogva a Camp Jomsborg névre hallgat. A tervek szerint ezerkétszáz f?s turnusokban képeznek ki majd itt ukrán katonákat, a munkában szép számmal vesznek részt norvég instruktorok is.

A helyzet furcsasága, hogy a kiképzés kétirányú folyamat lesz. Mert a lengyel, de f?képpen a norvég és más nyugati országok katonai vezet?i arra számítanak, hogy az ukránok megosztják velük harci tapasztalataikat, különösen azokat, amelyek a drónok használatára, illetve a dróntámadások elhárítására vonatkoznak.

Vajon mi történt, mire ez a nagy lengyel felbuzdulás, kérdezheti az olvasó. Nagy botrányba keveredett a lengyel liberális kormány. Az unió helyreállítási alapjából 60 milliárd euró jut Varsónak, az átutalt pénzek nem oda mentek, ahová kerülniük kellett volna. Például az egészségügy korszer?sítésére vagy az infrastruktúra fejlesztésére, bizonyos gazdasági szektorok stabilizálására, és így tovább.

Jutott viszont luxusszállodák „felturbózására”, fény?z? vendéglátóhelyekre, swingerklubok kicsinosítására, jachtokra, úszóházakra, luxusautókra… Nagyon egyszer? recept szerint zajlott a pénzek szétosztása.

A kiutalt „csomagok” egyenként 100-120 millió euró körül jártak, a kedvezményezettek pedig a Tusk körül tömörül? liberális – a kormányhoz feltétlenül h?séges – politikusok és családtagjaik voltak. Az érintettek azzal védekeznek ma is, hogy ?k csak a turizmus fejlesztésére törekedtek, ezért stafírungoztak ki például több szállodát is.

Azt persze nem tették hozzá, hogy ezek a saját szállodáik, még akkor is, ha azt történetesen a nagymamájuk vagy az óvodás gyerekeik nevére írták.

A miniszterelnök egy Jászai-díjas m?felháborodással reagált a visszaélésekre, amikor kiderült, hogy az OLAF (Európai Csalás Elleni Hivatal) pontos listát és kimutatást kér Varsótól a pénzek felhasználásáról és vizsgálatot is indít az ügyben. Donald Tusk nem értette meg az úgynevezett Jupiter-effektus lényegét. Vagyis azt, hogy más az, amikor Brüsszel vezet? politikusai korrumpálódnak, és megint más, ha a „szegényházi” Lengyelországban kezdenek önhatalmúlag osztogatni egymásnak a vezet?k.

Világos, hogy nem csak a Magyarországnak adresszált kioktató és sért? üzenetekkel esedezik Donald Tusk és környezete Brüsszel bocsánatáért, de f?ként azzal, hogy bejelenti: kész belépni a háborúba. Ezzel a „h?sies” felajánlással menekül a varsói liberális elit a botrány következményei el?l, cseppet sem tör?dve azzal, hogy ez mennyi lengyel vérbe kerülhet, ha Donald Tusk és amúgy is nagy belpolitikai nyomás alatt álló kormánya így mossa le magáról a gyalázatot.

Sinkovics Ferenc - www.demokrata.hu

Ajánló